

عنوان مقاله:

مقایسه رقابت جویی، پیروزی گرایی و هدف گرایی دانشجویان ورزشکار تربیت بدنی، ورزشکار غیر تربیت بدنی و غیر ورزشکار

محل انتشار:

نخستین همایش ملی دستاوردهای جدید علمی در توسعه ورزش و تربیت بدنی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

آزاده سیدعالی نژاد - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، گروه تربی بدنی، همدان، ایران

سیروس احمدی

طاهر بهلکه - دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان، گروه تربی بدنی، گرگان، ایران

خلاصه مقاله:

از جمله موضوعات مهمی که در روان شناسی ورزش به آن پرداخته شده است، موضوع انگیزش، بویژه انگیزش پیشرفت در فعالیت های ورزشی است. هدف از تحقیق حاضر مقایسه رقابت جویی، پیروزی گرایی و هدف گرایی در دانشجویان ورزشکار تربیت بدنی و غیر تربیت بدنی و غیر ورزشکار بود. جامعه آماری تحقیق دانشجویان دانشگاه آزاد همدان در سال تحصیلی 90-1389 بودند (14000 نفر)، که از این تعداد 449 نفر بر اساس فرمول برآورد حجم نمونه کوکران و به صورت نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند (101 نفر ورزشکار). ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه ورزش گرایی گیل (1568) بود که در سال 1761 به وسیله بهرام و همکاران هنجاریابی شده است. از آزمون های آماری کروسکال والیس و من ویتنی برای مقایسه گروه ها استفاده شد. نتایج نشان داد بین رقابت جویی و هدف گرایی دانشجویان ورزشکار تربیت بدنی و غیر تربیت بدنی و دانشجویان غیر ورزشکار تفاوت معناداری وجود داشت ($p=5.5550$). نتایج آزمون من ویتنی با آلفای تعدیل شده (نشان داد دانشجویان ورزشکار تربیت بدنی و غیر تربیت بدنی رقابت جوتر و هدف گراتر از دانشجویان غیر ورزشکار بودند $p=5.5551$)، اما بین دانشجویان ورزشکار تربیت بدنی و غیر تربیت بدنی در رقابت جویی و هدف گرایی تفاوت $p=5.371$ معناداری ملاحظه نشد.

کلمات کلیدی:

رقابت جویی، پیروزی گرایی، هدف گرایی، دانشجوی تربیت بدنی، ورزشکار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/167681>

